

Більшість батьків (84,6%) дітей молодшого шкільного віку знайомі з організацією роботи з фізичного виховання в школі де навчаються їх діти, 91,2% опитуваних виказали бажання брати участь у фізкультурно-спортивних заходах школи, і тільки 19,3% беруть участь.

Дослідження показали, що один із шляхів вдосконалення системи фізкультурно-оздоровчої роботи в школі є залучення батьків до цієї роботи.

Сучасна робота сім'ї і школи може здійснюватися у формі проведення тематичних батьківських зборів, індивідуальних бесід, проведення відкритих уроків, фізкультурно-оздоровчих заходів. Взаємодія сім'ї і школи – це найважливіша умова підвищення мотивації дітей до занять фізичною культурою, підвищення ефективності організації роботи з фізичного виховання.

Література

1. Дубогай О.Д., Панчелов Б.П., Фролова Н.О., Горбенко М.І. Інтеграція пізнавальної рухової діяльності в системі навчання і виховання школярів. – Київ.: Оріяни, 2001. 151 с.
2. Дубогай О.Д. Розвиток творчої особистості школяра засобами фізичної культури // *Нива знань*. – 1999. – Спец. вип. – С. 52 – 54.
3. Шевченко С.О. Розвиток творчої особистості в регіональній системі освіти // *Нива знань*. – 1999. – Спец. вип. – С. 5 – 11.

SOME FORMATION FEATURES OF YOUNG SCHOOL CHILDREN INTEREST FOR PHYSICAL CULTURE LESSONS

Natalia MOSKALENKO

Dnepropetrovsk State Physical Culture And Sport Institute

The article deals with the pupils and their parents attitude to physical culture lessons. Needs and interests of young school age pupils have been defined.

The data give opportunity to perfect a family and school correlation in physical education system.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Юлія РЕШЕТИЛОВА

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури та спорту

Адаптація до навчальної діяльності, як і будь-який новий, ще не засвоєний вид діяльності вимагає мобілізації всіх психічних і психофізіологічних сил дитини. Тому, щоб опанувати необхідні вміння, навички, пристосуватися до нового режиму. Знайти своє місце серед групи своїх нових товаришів, установити сприйнятливість

відносини з учителем. Зміни, що відбуваються у психіці дитини в початковий період засвоєння навчальної діяльності відбивають процес її психологічної адаптації. Створення належних психолого-педагогічних умов для адаптації дитини до навчальної діяльності допомагає запобігти негативним явищам у їхній психіці, тобто порушенню психічної рівноваги, виникненню емоційної нестійкості, втраті інтересу до навчання, тощо. Успішність психологічної адаптації обумовлюється психологічною готовістю дитини до систематичного подолання труднощів, які є невід'ємною частиною навчально-виховного процесу.

Адаптація дитини до школи обумовлюється багатьма факторами, умовами виховання дитини в родині, методами організації навчально-виховної роботи вчителя, станом фізичного стану, особливостями психічного розвитку дитини, сформованістю навчальних умінь і навичок, емоційно-вольовим станом, тощо. Як свідчать багаторічні дослідження та результати дослідників [1,2,3,4], проблема адаптації дітей до школи є актуальною. Актуальність її розробки обумовлюється як зовнішніми соціально-педагогічними, так і внутрішніми, що пов'язані з індивідуальними особливостями розвитку особистості дитини.

У зв'язку з цим, метою наших досліджень є визначення факторів, які впливають на ефективність процесу адаптації дітей до навчальної діяльності.

Готовність до шкільного навчання – це складне утворення. Її структура, як вважають фахівці [2], охоплює всі сфери особистості і включає такі компоненти: 1) фізична готовність; 2) інтелектуальна готовність дитини до навчання; 3) соціально-педагогічна готовність.

Велика кількість досліджень присвячена вивченню психологічної готовності дітей до навчання. Як показують дослідження, психологічна готовність включає готовність до прийняття нової “соціальної позиції” – положення школяра, здатність керувати своєю поведінкою, своє розумовою діяльністю, готовність до оволодіння навчальною діяльністю у молодшому шкільному віці.

Відомо, що дошкільний вік – це період найбільш інтенсивного росту та розвитку організму. Саме у цьому віці закладаються основи майбутнього стану здоров'я та рівня фізичної підготовленості людини. Теоретичні дослідження та практика фізичного виховання відростаючого покоління свідчать про значне зниження рівня здоров'я та фізичної підготовленості дітей дошкільного віку. Доведено, що більшість дітей приступає до навчання в школі фізично неготовими до цього виду діяльності.

Дослідження І.П.Пегова (2001) показали, що існує взаємозв'язок між руховим, когнітивним психологічною готовністю до навчання та шкільними досягненнями дітей. Вивчено, що показник психологічної готовності до навчання впрямую пов'язаний з сумарним показником рухового розвитку. Таким чином, виявлено, що найбільш психологічно готові до навчання діти, які мають високий рівень рухового розвитку. На наш погляд, сьогодні не існує системи визначення готовності дітей до школи з урахуванням стану здоров'я, рівня фізичної підготовленості, фізичного розвитку.

Високий відсоток дошкільнят підготовчих до школи груп мають недостатній рівень фізичної підготовленості, значна їх частина має низький рівень рухової підготовленості. Це негативно впливає на здоров'я дітей, сприяє підвищенню захворювань опорно-рухового апарату, серцево-судинної та нервової систем. Екологія у промисло розвинутих містах сходу України погіршується. У зв'язку з цим підвищується значення успішного вирішення оздоровчих завдань та освітніх завдань фізичного виховання в дошкільних закладах [3].

Організація процесу фізичного виховання молодших школярів, використання ефективних засобів впливу на організм дітей, зацікавлення їх в систематичних заняттях фізичними вправами має велике значення для виховання здорового підростаючого покоління.

В концепції 12-річної загальноосвітньої школи, на основі якої сьогодні в нашій країні реформується система загальної середньої освіти, передбачено початок навчання дітей з 6-ти років. При цьому зазначено, що виняток становлять ті діти, які за висновками лікарів та психологів виявляють ознаки шкільної незрілості. Отже, одним із важливих практичних завдань у процесі здійснення реформи освіти є забезпечення диференціації дітей 6-ти річного віку за готовністю до шкільного навчання[4]. Сенс такої диференціації полягає в тому, щоб дітям, які виявили недостатній розвиток для навчання в школі, надати протягом наступного року необхідної корекційної допомоги без якої вони і в

7-річному віці можуть не мати достатніх передумов для успішного навчання. Тому слідом за діагностикою необхідно зробити і наступний крок - практичне забезпечення корекцій недоліків розвитку дітей у яких була виявлена неготовність до шкільного навчання з 6-ти років.

Література

1. Боделан О.Р. Психологічне забезпечення адаптації дітей шестирічного віку до навчальної діяльності: Автореф. дис...канд.психол.наук. 19.00.07/ Київ.інститут психології ім. Г.С.Костюка АПН України. – К., 1998. – 30 с.
 2. Любчук О.К. Психологічна готовність дитини до оволодіння учбовою діяльністю: Автореф. дис...канд.психол.наук. 19.00.07/ Київ.інститут психології ім. Г.С.Костюка АПН України. – К., 1998. – 30 с.
 3. Новікова О.В. Нетрадиційна методика розвитку рухових якостей дошкільнят. Зб.наук.праць з галузі фізичної культури та спорту. Вип. 6.: У 2-х т. – Львів: Вид.дод. "Панорама", 2002. – Т.1. – С. 334 – 336.
- Стаденко Н.М., Ілляшенко Т.Д., Обухівська А.Г. Методика діагностики готовності до навчання в школі дітей з шестирічного віку. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2001. – 20 с.

ADAPTATION MAIN ASPECTS FOR SCHOOL ACTIVITY OF YOUNG SCHOOL AGE CHILDREN

Juliya RESCHETILOVA

Dnepropetrovsk State Physical Culture And Sport Institute

The author gives the special features analysis of young school age children adaptation to school activity. The main problems and the role of physical education system in the process of children adaptation for been revealed.
